

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci navrhovatele: **EKONRAD, s. r. o.**, se sídlem Hybešova 38, Brno, v řízení o podání navrhovatele ze dne 30. 4. 2015 označeném jako kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 4. 2015, č. j. C 53265/RD18/KSBR, Fj 28912/2015,

t a k t o :

- I. Podání navrhovatele ze dne 30. 4. 2015 označené jako kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 4. 2015, č. j. 53265/RD18/KSBR, Fj 28912/2015, **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu bylo doručeno podání navrhovatele ze dne 30. 4. 2015 nazvané kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 4. 2015, č. j. C 53265/RD18/KSBR, Fj 28912/2015. Tímto usnesením samosoudce odmítl námitky ve smyslu zákona č. 121/2008 Sb. proti usnesení vyššího soudního úředníka ze dne 2. 4. 2015, č. j. C 53265/RD18/KSBR, Fj 28912/2015, jímž byl navrhovatel vyzván, aby doložil do Sbírký listin účetní závěrky (rozvaha, výkaz zisků a ztrát) za období let 2003 až 2013. V podání navrhovatel poukázal na nezákonnost postupu vyššího soudního úředníka, resp. krajského soudu, a navrhl zrušení citovaného usnesení.

Podle ust. § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.

Soudy rozhodující ve správním soudnictví poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob způsobem a za podmínek stanovených s. ř. s. Pravomoc těchto soudů je upravena v ust. § 4 odst. 1 a 2 s. ř. s., podle něhož rozhodují o 1) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“), 2) ochraně proti nečinnosti správního orgánu, 3) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, 4) kompetenčních žalobách a dále 5) ve věcech volebních a místního referenda, 6) ve věcech politických stran a politických hnutí

a 7) o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem. Další pravomocí Nejvyššího správního soudu podle ust. v § 12 s. ř. s. je zajišťovat jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví jednotu a zákonnost rozhodování, a to rozhodováním o kasačních stížnostech, případně o dalších věcech, stanoví-li tak zákon.

Navrhovatel svým podáním označeným jako kasační stížnost však napadá rozhodnutí soudu vydané v občanskoprávním řízení, resp. v rejstříkovém řízení (řízení podle zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících), u nichž kasační stížnost nepřichází v úvahu. Nejvyšší správní soud ani jiné soudy ve správním soudnictví nemají pravomoc rozhodovat o opravných prostředcích proti rozhodnutím soudů vydaným v občanském soudním řízení.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Protože kasační stížnost proti předmětnému usnesení je opravným prostředkem zjevně nepřipustným, Nejvyšší správní soud ji odmítl, neboť nemá pravomoc o podané kasační stížnosti rozhodnout.

V daném případě nebyl důvod pro postup podle ust. § 46 odst. 2 s. ř. s., tj. odmítnutí návrhu a poučení navrhovatele o možnosti podat návrh u soudu v občanském soudním řízení, protože jak již vyslovil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 22. 8. 2006, č. j. Na 42/2006 - 21, „Žalobou ve smyslu § 46 odst. 2 věty druhé s. ř. s. nutno totiž podle Nejvyššího správního soudu rozumět toliko podání, kterým se zabýváje řízení před soudem první instance v některé z forem řízení podle občanského soudního řádu, nikoli však i opravný prostředek, který svým obsahem odpovídá některému z opravných prostředků upravených v občanském soudním řádu“. Ostatně tento závěr podporují i pozdější rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, např. usnesení ze dne 21. 3. 2013, čj. Na 103/2014 - 8 a usnesení ze dne 27. 3. 2013, čj. Na 118/2013 - 7.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li podání odmítnuto.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. května 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu